

Cetatea Cavalerilor

Fondator: Col. r. Dr. Constantin Meșnicu
Editor: Asociația Națională a Cavalerilor de C.H.O.
Editura Tipo MC, Oradea - 2020

Cartea Mea e și a Ta!

ISSN 2734-6889
ISSN-L 2734 -6889

TRAIANII noștri DACI (partea a VII-a)

Prof. Dr. Gheorghe Constantin NISTOROIU

*„Așa am înțeles și înțeleg eu rolul meu în exil;
să apăr interesele Neamului meu în fața lumii
din afară, a lumii străine, prin punerea la dispoziția
lor de mărturie istorice asupra existenței și ființei
noastre ca neam.” (TRAIAN GOLEA)*

Dacul nemuritor este un fel de plămădă celestă, dospită într-un aluat serafic dintr-o frământătură de miracol divin, din care se răsfirează adevărul, atitudinea, autoritatea, bunătatea, cinstea, credința, comuniunea, demnitatea, doina, dorul, dorința, dragostea de Dumnezeu, dragostea de Neam-naționalismul, eroismul, erudiția, fidelitatea, grandoarea, predefinirea.

Firea Dacului nemuritor este aleasă, blândă, cuceritoare, dominantă, întreprinzătoare, misionară, mesianică, naturală, răbdătoare, rugătoare, vocațională, dar și suprafirească.

Din **Țara Soarelui răsare – Dacoromânia – România Tainică** primim solia istoricului **Traian Romanescu** și a bravului general, erou **Traian Moșoiu**.

Traian Vasiliu Romanescu (1914-2007), s-a născut în Harghita în ziua de 4 Septembrie 1914, într-o familie aleasă spiritual, cu un cult pentru tradiție, artă, cultură, străbuni. A fost de mic un elev sânguincios, un adolescent cu ambiție, un tânăr cu care familia, generația sa, personalitățile și țările care l-au cunoscut s-au mândrit. A urmat cursurile Facultății de Istorie în cadrul Universității București, obținând licența și apoi, la 22 de ani Doctoratul. Avea o predilecție pentru studiul limbilor, vorbind fluent 10 dintre cele mai cunoscute: greaca, latina, ebraica, aramaica, engleza, franceza, spaniola, portugheza, germana și rusa.

Pentru studiile laborioase elaborate în domeniul originii culturii slave, Traian Romanescu a fost apreciat de guvernul polonez care l-a distins cu ordinul de „**Mare și Excelență Maestru Emerit**”, în anul 1937. Sfârșitul războiului mondial l-a determinat să ia calea exilului în Spania unde a predat la diferite universități, publicând două mari lucrări inedite și de excepție: *La Derrota Mundial* (1952), *La Gran Conspiracion Judia* (1956). A plecat în Argentina unde s-a consacrat publicării altor erudite lucrări devenite *best-sellers* în America Latină, precum: *Trădarea Vest, Stăpâni și sclavi ai secolului al XX-lea, Subversiune internațională* etc.

Biblioteca sa privată de la reședința din provincia Chubut, regiunea Patagonia – Argentina însuma înainte de plecarea sa..., în 3 Ianuarie 2007, **148.000** de volume, **8** enciclopedii între care Enciclopedia Espasa-Calpe și Enciclopedia Salvat.

Raul Alfonsin-președintele Argentinei care l-a cunoscut, l-a apreciat și prețuit în mod deosebit, mărturisea cu mândrie despre marele Romanescu: „Nu m-am întâlnit niciodată în toată viața mea și cred că nu voi întâlni **un om mai cult și mai pregătit intelectual decât doctorul Traian Romanescu**. Ei nu știu cât de profund regret că nu l-am nominalizat la Premiul Nobel pentru literatură când am avut ocazia să fac acest lucru.” Ca un omagiu postum în amintirea lui, la Universitatea din București i s-a dat numele unui auditoriu, scris pe placă metalică care dă unui astfel de eveniment titlu de sărbătoare, „proclamând întregii lumi ca fiind unul dintre cei mai distinși fii ai săi și ca exemplu pentru ca să fie urmat de toate generațiile viitoare de tineri dornici să urmeze exemplul strălucit al unuia dintre cei mai remarcabili intelectuali din Europa secolului trecut.” (<https://ro.wikipedia-traianromanescu>)

La Gran Conspiracion Judia, capodopera sa a apărut ca o necesitate imperativă privind adevărul istoriei în lumina căruia s-au derulat evenimentele respective. El a deconspirat marea CONSPIRAȚIE milenară a Oculței care a uzurpat așezarea LUMII CREȘTINE, cu dovezi, documente, probe și argumente incredibile, cum nimeni până la el și după nu s-a învrednicit.

„Istoria ultimelor trei secole, cu toate revoluțiile, războaiele, jafurile, asasinatetele sale, reprezintă în bună măsură o ilustrare a efectelor produse de mașinațiile Oculței internaționale în lupta sa tenace pentru a obține stăpânirea lumii... Pentru a-și împlini urzelile, Oculța internațională acționează peste tot prin intermediul unor instrumente specifice sau al unor partide create tocmai în acest scop. Dintre ele, cele mai periculoase sunt masoneria, comunismul, socialismul și toate așa-numitele mișcări liberale, progresiste, anarhiste etc.” (Traian Romanescu, *La Gran Conspiracion Judia*, Ed. Logos, București-1997, p. 17, 16)

„Datorită preocupărilor și luptei mele anticomuniste, am ajuns să am acces la diferite arhive, considerate de unii ca ultrasecrete, inclusiv arhiva Vaticanului și arhivele serviciilor americane însărcinate cu studiul fenomenelor OZN. În cursul anilor am dat peste documente, fotografii și fotocopii al căror conținut este relaționat direct sau indirect cu actuala conspirație iudeo internațională, care vizează instaurarea cât mai rapid posibil a unui stat mondial, dominat de un guvern ales, mai întâi cu sediul la New York și mai târziu la Ierusalim, stat mondial aflat în curs de organizare (este vorba aici de anul 1997) cu ajutorul supracapitalismului mondial.” (ibid., p. 292)

Traian Romanescu, istoricul, omul de cultură, „omul cult” așa cum l-a prețuit președintele Argentinei, așa cum l-au pus în valoare operele sale și mulți alți cercetători, a rămas însă REPETENT la Religia creștin-ortodoxă, la dacism, la românism, la universalitate, la spirit.

Sacrilegiul comis asupra Fiului lui Dumnezeu – **Iisus Hristos**, continuat cu cel asupra **Fecioarei Maria** – Maica Domnului nostru, calomnierea Corifeului apostolilor Marele Pavel ș.a., sunt **uneltiri diavolești**, nu sunt fapte ale unui păcătos înrăit sau rațiunile unui prea științifist prins în labirintul gneseologiei. Mare păcat! După ce a ajuns într-un vârf al spiritualității la un pas de aura Cerului străbunilor s-a prăbușit voit în tenebrele iadului.

Dacă cele afirmate la paginile 270-271 din lucrarea *La Gran Conspiracion Judia* îi aparțin autorului, nu mai are săracul nici o salvare. El, savantul întru cunoaștere se autocontrazice, se anulează, se desființează privind apartenența sa la credința ortodoxă pe care o abrogă pur și simplu printr-o supremă blasfemie. „Eu autorul acestei cărți **sunt creștin ortodox și nu-mi reneg religia**. Am scris cartea de față în anul 1955 în primul rând pentru a deschide ochii lumii creștine occidentale asupra conspirației mondiale [a poporului ales], bazată pe pretenția că [ei] ar fi „poporul ales de Dumnezeu” spre a domina lumea. Povestea cu **poporul ales** a fost preluată și de creștinism, care nu este în fond decât o **sectă a iudaismului**, secta pe care **Iisus Hristos fiul legionarului roman de origine galică Demetrius Pandera și al evreicei Miriam** soția oficială a lui Iosif, care la vârsta de 16 ani (chemarea și alegerea **Fecioarei Maria**, palestiniancă-tracă, nu iudaica Miriam a avut loc la 12 ani n.a.) a fost probabil forțată de familie, cum este obiceiul până astăzi la semiți... Iosif a preferat să-l accepte pe fiul lui Miriam ca „**Fiul lui Dumnezeu**”, decât ca fiul legionarului roman Pandera și l-a educat în spiritul religiei mozaice, ajungând Christos mai întâi rabin în Iudeea, realitate pe care așa-numiții <<exegeți>> sau preoți creștini de toate rangurile, de la Papa de la Roma până la Patriarhul de la Constantinopol sau de la Moscova, cu toți „cardinalii”, „mitropoliții” sau „episcopii” și preoții lor n-o cunosc sau nu vor s-o recunoască. Rabin fiind Iisus Christos nici nu s-a gândit să creeze o nouă religie, creștinismul, ci doar să reformeze mozaismul.”

Sărmanul nostru Dionis..., n-a aflat despre Oracolul celor 12 profetese Sibile trace care au proorocit cu secole anterior despre dumnezeiasca Întrupare prin Sfântul Duh, din Fecioara MARIA.

Sibila **Delfica**, având harul Duhului Sfânt, a scris despre **Fecioara Curata** aceste proorociri:

„Maria, cunoaște pe Domnul tău că va veni Prooroc pentru mântuirea ta. Acela toată lumea cu învățătura Sa va lumina. Cade-se ca fiecare să-și aducă aminte de Dânsul. Cu lucrarea dumnezeiască din Fecioara se va naște și va răcori inimile credincioșilor săi”.

(Hesiodi Theognosis, *Oracolul Gaei*)

Alți scriitori care au tratat Oracolul profeteselor trace au fost Pausanias, *Delphi*; Cicero, *Divin*, I 36.79. Aeschyl; Suidas, *Sybilla*; Friedlieb, *Oracula Sibyllina*.

Îmi amintesc de o istorioară petrecută în sediul cotidianului *Timpul*, al cărui redactor șef era *Românul absolut*, cum îl venera Petre Țuțea pe marele jurnalist-filosof-poet Mihail Eminescu.

Luceafărul nostru tocmai sfidase norii negri pogorâți de Titu Moiorescu asupra sa, când un pretins calomniator i s-a înfățișat cu o *bombă* de senzație pentru presa liberă, argumentând că posedă dovezi ale infidelității amoroase a mamei marelui critic literar, estetician și om politic.

Mihail Eminescu s-a înfuriat atât de tare, încât l-a prins de guler și l-a tras spre fereastra larg deschisă strigându-i tulburat de mânie:

Nenorocitul!

Despre Mamă, numai Dumnezeu vorbește! („Opere”, VIII. Publicistică, 1883)

Cu atât mai mult, noi oamenii creștini ortodocși și dacoromâni pe deasupra, oameni de spirit cum ne asumăm nu putem vorbi decât cu SUPRAVENERARE când este vorba despre **MAMA** lui Dumnezeu, **CRĂIASA** noastră, **CRĂIASA** lumii.

Papa **Pius al IX-lea** (1846-1878), a impus universalității catolice dogma despre **Neprihănită Zămislire a Fecioarei Maria**, care chiar dacă este o mare erezie, i-a așezat Chipul Fecioarei lângă adorarea lui Dumnezeu.

O singură seminiție s-a menținut de-a lungul timpului milenar în calomnierea consecventă a Fiului lui Dumnezeu – Iisus Hristos – Mântuitorul lumii și a Fecioarei Maria – Mama Sa.

Ilustrul istoric suprimă prin realitatea sa gnostică Adevărul revelat – Logosul înomenit – Iisus Hristos – Mântuitorul omenirii – Calea – Adevărul – Viața – Libertatea – Iubirea!

A mărturisit că este creștin ortodox, dar prin calomniile tendențios fabricate de farisei, saduchei, rabinii talmudici, **unanim acceptate de el** s-a pus în fruntea dușmanilor de moarte ai Mântuitorului, ai Creștinismului, ai Ortodoxiei și chiar a lumii civilizate.

Invocând ca raționament „știința” sa, s-a așezat mai presus de ADEVĂRUL revelat comițând astfel ca român cel mai mare SACRILEGIU din Istoria omenirii.

Astfel de BLASFEMII au mai fost întâlnite doar în temnițele ateo-comuniste din România Penitenciară, în vremea regimului proletar-roșu-însângerat, comise de niște bestii înrăite de prostie, de niște brute pline de ură, de niște inși înrobiți lașității și slugărniceii.

A întâlni însă, o atare blasfemie într-o lucrare de istorie riguros elaborată, științific întocmită și laudabil erudită este de NECONCEPUT!

Schisma și Erezia lui sunt deopotrivă APOSTAZIE și SMINTEALĂ!

Numai Traian – împăratul roman s-a ridicat la *înălțimea nebuniei sale tiranice*, omorând prizonierii daci, aristocrația și clerul în cele 123 de zile de *sărbătoare*, care au însângerat Roma și-au cutremurat Cerul, devenind astfel cel mai mare criminal al istoriei, pe care statul român sub nu știu ce *baghetă* l-a băgat pe gât Națiunii creștine să-l cânte în imnul național !

Traian Romanescu nu a fost cult, ci doar un intelectual diabolic, pretins atotcunoscător.

Nebunia lui, alta decât întru Hristos l-a decăzut din românism, din creștinism, din umanism.

Și Friedrich Nietzsche a fost un nebun genial care *s-a luptat* cu Dumnezeu, dar a rămas totuși un nebun acceptabil pentru o lume bolnavă de cunoaștere luciferică.

Dacă pasajul respectiv este o *făcătură* oferită de *purtătorii de grijă* care tălmăcesc și răstălmăcesc milenar totul, aș mărturisiri greșeala și m-ar bucura enorm de mult.

TRAIAN Moșoiu

Aura unui popor, a unei națiuni, a unui neam creștin se proiectează prin tradiție, cultură, spiritualitate religioasă în vreme de pace, dar se consființește prin jertfă, eroism și martiriu în timp de luptă sau de război, de-a lungul generațiilor, de-a lungul tuturor epocilor istorice.

În războiul de REÎNTREGIRE a ȚĂRII, războiul național al românilor, DESTINUL l-a hotărât marile VICTORII de la MĂRĂȘTI, MĂRĂȘEȘTI și OITUZ, admirabil purtate de cei mai viteji ostași și coordonate strategic și tactic de cei mai buni ofițeri și generali ai țării.

„Ființa și unitatea noastră națională s-a fundamentat pe jertfele eroice de la Oituz, Mărăști și Mărășești.” (Monahia Patricia Codău, *Pagini de eroism feminin românesc*, în Aspazia Oțel – Petrescu, *A Fost Odată*, București-2011, p. 55)

Din cohorta mare a generalilor desprindem pentru studiul nostru pe generalul **TRAIAN Moșoiu** – Comandant al Armatei române și Erou cu valoare de simbol și legendă.

În satul Tohanul Nou din zona Branului, vedea mugurii de lumină ai zilei de **2 Iulie 1868** viitorul general **TRAIAN Moșoiu**, care și-a împletit copilăria cu trăirea valorilor tradiționale a satelor brăne, iar adolescența și-a legat-o de entuziasmul ecoului, emoției și victoriei produse de participarea dorobanților și călărașilor la Războiul de Independență 1877-1878.

După pregătire temeinică în școlile imperiale habsburgice a devenit ofițer de rezervă al armatei austro-ungare, iar când a devenit activ în anul 1889, la 21 de ani, conștiința tânărului ofițer i-a cerut să-și dea demisia trecând munții în România, fiind primit în rândurile armatei române în 1893, urcând repede treptele ierarhice: căpitan-1900, maior-1909, colonel-1916. A participat în 1913 la cel de-a doilea război balcanic încercându-se cu succese meritorii.

În ziua de 14 August 1916 când Regatul Român a declarat război imperiului habsburgic, colonelul **TRAIAN Moșoiu** se afla pregătit în fruntea regimentului său de infanterie de la **Râmnicu Vâlcea**, coordonând „*Detășamentul Lotru*”, care a oprit ofensiva generalului german Erich von Falkenhayn, permițând astfel retragerea onorabilă a armatei române pe reductul Carpaților. În toamna anului 1916 s-a remarcat în luptele de pe muntele Dobrunul, valea Topologului, Sălătrucu și Arefu, iar în primăvara anului 1917, a strălucit în victoriile de pe văile Putnei și Șușiței.

În Marile bătălii care ne-au adus biruința Mărăști și Oituz **TRAIAN Moșoiu** era general de brigadă și unul dintre cei mai activi comandanți, strălucind „*pe valea Lupșei, pe dealul Cocoșilă, pe dealul Răchitașu Mic, pe direcția Rotilești, Soveja, Rucăreni, ostașii generalului Moșoiu au dat dovadă de cel mai înalt eroism.*” (Mihail Diaconescu, *Istorie și Valori*. Ed. Ministerului de Interne, București-1994, p. 320)

A trecut în Ardeal prin trecătorile Carpaților în fruntea Diviziei a 7-a, ocupând orașul Reghin, dând Proclamația către ardelenii săi la 7 Noiembrie 1918, arătând că nu venea „*ca un cuceritor, căci voi v-ați cucerit deja Ardealul (...) vin numai să cimentez ceea ce voi înșivă ați cucerit (...) Cu noi aducem libertatea, iar dreptatea este scrisă pe steagurile noastre.*”

(Constantin Moșincat, *Starea de veghe*, Ed. Papyrus, Oradea 1997)

La 11 decembrie 1918, a constituit Comandamentul Trupelor Române din Transilvania.

Guvernul ungar care nu dorea să respecte dreptul poporului român la autodeterminare, unitate și întregire națională a declanșat abuzurile, violența și masacrele comise asupra populației românești de-a lungul liniei temporare de demarcație, Sighet-Baia Mare-Jibou-Zalău-Ciucea-Vârful Găina-Zam-Bucova.

La 16 Aprilie 1919, armatele române din Grupul de Nord și Grupul de Sud conduse de generalii **TRAIAN Moșoiu** și **Gheorghe Mărdărăscu** au declanșat riposta contra iredentismului maghiarilor diabolici.

Satele de pe **Crișuri** și din zona **Oradea** au transformat intrarea trupelor generalului **Moșoiu** - Eroul național, într-o mare și sacră sărbătoare românească, ca pe o Înviere a Domnului. „*În adevăr, 20 Aprilie 1919, a fost ziua Învierii Domnului și a orașului Oradea Mare, orașul martir care trăise cu adevărat săptămâna patimilor, a însemnat un moment istoric în viața locuitorilor săi, pentru că: „Nici o parte a românismului nu a fost expusă atât de mult pieirii ca Țara Bihorului”*”, arăta Roman Ciorogariu – Episcop vicar de Oradea în cartea sa *Zile trăite* – Aprilie 1919.

După victoria de pe Tisa, cei doi generali biruitori **TRAIAN Moșoiu** și **Gheorghe Mărdărăscu** au intrat în Budapesta ocupând-o și înaintând apoi ușor către Győr.

Generalul **TRAIAN Moșoiu** a devenit guvernator al Ungariei ocupate. Modul cum s-a comportat Armata română în Ungaria îl aflăm de la ambasadorul francez la București, Henri Cambon, prin telegrama

timisă M.A.E. de la Paris: „Armata română, care a dovedit în mijlocul tuturor încercărilor pe care le-a suportat, înaltul spirit care o animă și disciplina care o conduce, n-a pierdut niciodată din vedere datoriile pe care i le impun omenia și civilizația. Primirea pe care i-a făcut-o populația în toate teritoriile ocupate constituie o dovadă strălucită.”(cf. Mihail Diaconescu, op. cit., p. 322)

Între 17 Noiembrie 1919 - 27 Martie 1920, armata română s-a retras din Ungaria.

După ÎNTREGIREA ROMÂNIEI MARI, generalul **TRAIAN Moșoiu** ajunge guvernator al Basarabiei, ministru de război în guvernul Al. Vaida-Voievod în 1920, ministru al comunicațiilor în guvernul Ionel Brătianu în 1922 și Senator de drept. A elaborat opere de referință: *Spiritul ofensiv al infanteriei-1909*, *Instructorii recruților de infanterie-1910*, *Ocuparea Budapestei în legătura operațiunilor militare din Ardeal 1918-1919*.

Generalul **TRAIAN Moșoiu** a primit în semn de înaltă prețuire ostășească și eroică Ordinul Mihai Viteazul și Legiunea de Onoare.

Generalul **TRAIAN Moșoiu** rămâne în Cartea de Aur a României ca unul dintre marii Ctitori ai ROMÂNIEI MARI.

A urcat la ceruri, lângă alți mari Voievozi și generali vestiți ai Neamului nostru dacoromân, în 15 August 1932 – Ziua Învierii Maicii Domnului.

Memoria generalului **TRAIAN Moșoiu** s-a răsfrânt asupra posterității cu admirație, demnitate, entuziasm, curaj, profesionalism, onoare, glorie, recunoștință, dragoste creștină.

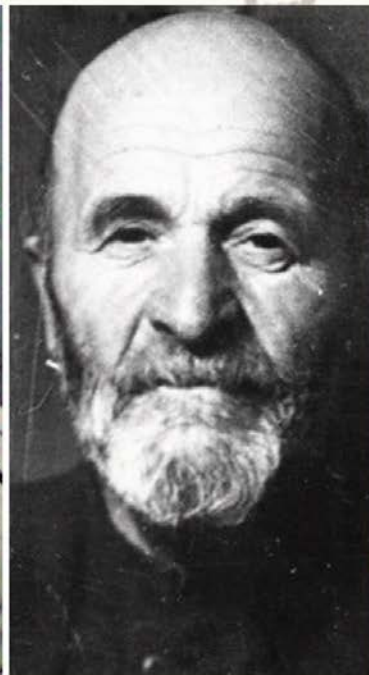
Aura generalului **TRAIAN Moșoiu** stălucește în Pantheonul Eroilor-Martiri ai Neamului.

Venerație Marilor noștri Înaintași!

18 Aprilie 2021

EXPOZIȚIE ITINERANTĂ

DE FOTOGRAFIE DOCUMENTARĂ

IN MEMORIAM. 55 DE ANI DE LA TRECEREA ÎN VEȘNICIE
A PREOTULUI PROFESOR CĂPITAN

GHEORGHE I. COTENESCU

